

N:o 82.

Ank. till Riksd. Kausli d. 10 Maj 1867, kl. 1 e. m

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af gällande stadganden rörande exsekutiv försäljning af fast egendom.

I en från Andra Kammaren till Lag-Utskottets behandling öfverlemnad motion (N:o 156) har Herr *Johan Henriksson* gjort hemställan om vissa ändringar i gällande stadganden rörande exsekutiv försäljning af fast egendom, i hvilket hänseende motionären föreslagit det stadgas måtte:

“a) Det exsekutor vare skyldig så skyndsamt verkställa utmätning, att fast egendom på landet, som i mät tages, må kunna till försäljning utlysas en månad efter den dag, då exsekutorialet för verkställighet till honom aflemnadt varder eller, i det fall då lösegendom först utmätt blifvit, men till gäldens betäckande icke förslår, inom enahanda tid från den dag sådant kunnigt varder; och

b) att betalning för å exsekutiv auktion försåld utmätt fastighet erlägges med en tredjedel en månad, andra tredjedelen två månader och sista tredjedelen tre månader från auktionsdagen.“

Hvad det förstnämnda förslaget angår, så, jemte det Utskottet anser det icke skäligen kunna begäras, att exsekutor, hvars tid upptages af en mängd olika göromål, skulle medhinna att i hvarje fall verkställa utmätning så tidigt, att försäljning af i mät tagen fastighet kunde utlysas en månad efter den dag, då exsekutorialet blifvit till verkställighet aflemnadt, helst som någon tid äfven måste förflyta, innan kungörelse om auktionen kan blifva af Konungens Befallningshafvande utfärdad och i kyrkorna uppläst, förekommer i öfrigt mot förslagens antaglighet, att gäldenär, som är missnöjd med den vid utmätningen verkställda värdering, jemlikt Kongl. Förordningen den 27 April 1810, har sig öppet lemnadt, att inom en månad derefter hos domaren söka ny värdering, och att följaktligen, i de fall, då anmälan härom vid utmätningstillfället sker, auktion icke kan utlysas förr, än nämnda tid tilländagått, och, derest en sådan missnöjes-anmälan fullföljes, den nya värderingen skett. Uti Kongl. Förordningen den 21 Mars 1835 är redan stadgadt, att då fast egendom å landet är utmätt, exsekutor skall åligga att foga nödig

anstalter till försäljningen så skyndsamt, att, der mer än en auktion blifver af nöden, äfven den andra auktionen må kunna försiggå inom sex månader från det domen eller utslaget till honom aflemnats; och som, enligt sistberörda författning samt Kongl. Förordningen den 18 December 1823, första auktionen skall kungöras minst två månader före auktionsförrättningen, likasom, der ny auktion blifver nödig, denna ej får hållas förr än sex veckor efter hvarje föregående auktionsförsök, så att, äfven i det fall att första auktionen utlystes en månad efter exekutorialets aflemnande, alltid minst tre månader och, om ytterligare auktion måste utsättas, fyra och en half månad erfordrades; samt genom det föreslagna stadgandet, om det ock kunde iakttagas, vinsten i tid sålunda icke blefve särdeles betydlig, anser Utskottet sig böra afstyrka bifall till motionen i denna del.

Mot förslaget i motionens andra punkt, att betalning för, å utmätningssauktion försäld, utmätt fastighet skall erläggas i vissa terminer, en tredjedel hvarje gång, och sista tredjedelen tre månader från auktionsdagen, möter åter den betänklighet, att fordringsegaren på detta sätt komme att allt för länge uppehållas i sin rätt att undfå betalning ur köpeskillingen, särdeles i det fall, att köparen försummade fullgöra sin betalningsskyldighet, och ny försäljning sålunda blefve nödig, då naturligtvis lika villkor, i afseende på tiden för köpeskillingens erläggande der efter, äfven skulle gälla för den nye köparen; en verklig vederhäftig köpare bör icke hafva svårt att inom den nu bestämda tiden af en månad erlægga köpeskillingen; men skulle så icke kunna ske, kan han beräkna att hafva ytterligare omkring två månaders tid dertill, innan ny auktion på hans äfventyr kan komma till verkställighet. I betraktande af dessa omständigheter, och hufvudsakligen deraf, att den klagan, som öfver vårt utskottens förslags förslags skulle ytterligare förlängas, anser Utskottet sig ej heller å sednare delen af motionärens förslag kunna förorda afseende, utan hemställer således, att Herr Johan Henrikssons ifrågakarande motion

ej må till vidare åtgärd föränleda.

Stockholm den 9 Maj 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Reservation

af Herr *Rosenberg*, beträffande Utskottets beslut att ej tillstyrka rättighet till förlängd betalningstid.
